

Een Commitment

Handelingen 2,42 is de tekst die de oecumenische groep uit Jeruzalem heeft gekozen voor deze Internationale Week van Gebed voor Eenheid van de Christenen: “Ze bleven trouw aan het onderricht van de apostelen, vormden met elkaar een gemeenschap, braken het brood en wijdden zich aan het gebed”.

Waarover spreekt die tekst?

We zoomen in op Jeruzalem, de Joodse hoofdstad, maar onder gezag van de keizer van Rome, in de 1e eeuw (... na Christus – Christus was net daarvoor opgestegen naar de hemel, de discipelen hadden het met eigen ogen gezien. En voor zijn vertrek had Jezus gezegd: 'Ga niet weg uit Jeruzalem, maar blijf daar wachten tot de belofte van de Vader, waarover jullie van mij hebben gehoord, in vervulling zal gaan. Johannes doopte met water, maar binnenkort worden jullie gedoopt met de heilige Geest.' (Hand 1,4)

Zo gezegd, zo gedaan. Ze waren in de stad gebleven en 7 weken na het Pascha, op het Joodse feest Wekenfeest – wat wij nu kennen als Pinksteren, gebeurde zoals voorzgd die doop met de heilige Geest. En Petrus – altijd al haantje de voorste – ging voor in de eerste openlucht- evangelisatiecampagne. 3000 mensen gaven hun leven aan de Heer. Lees maar in Hand 2,41: "Degenen die zijn woorden aanvaardden, lieten zich dopen; op die dag breidde het aantal leerlingen zich uit met ongeveer drieduizend."

3000

Dus onze tekst gaat over 3000 mensen in Jeruzalem, leerlingen die catechese krijgen (Alpha-cursus, Catechemunaat), elkaar opzoeken en diakonaal ondersteunen, hun voedsel delen, Jezus eren en gedenken, en samen God aanbidden....

Laten we eens kijken naar de opbouw

ἦσαν δὲ προσκατεροῦντες	They were continually devoting themselves	Toewijden, volhouden, bereidheid
----------------------------	--	-------------------------------------

In onze vertaling staan er 4 werkwoorden (of zo u wilt koppelwerkwoorden): blijven, vormen, breken en wijdden. Maar in de oorspronkelijke tekst staat er één werkwoord voor, dat zoveel betekent als: volharden, vasthouden, trouw blijven, of: voortdurend aanwezig zijn. Wij zouden zeggen : ze hadden een commitment. Dat commitment betreft dus het leven van die 3000 volgelingen ten aanzien: onderwijs, gemeenschap, broodbreking en gebed.

1. Een commitment aan het onderricht van de apostelen

διδασχῆ τῶν ἀποστόλων	to the apostles' teaching	didache
-----------------------	---------------------------	---------

Wat was dat voor onderwijs? Iets dat de apostelen zelf bedacht hadden? Nee, het was niet hun onderwijs, het was het onderwijs over het Koninkrijk van God, dat zij hadden uit eerste hand. Zoals we een paar verzen eerder lezen in Hand 2:37 waar de samengedromde menigte uitriep: 'Wat moeten we doen, broeders?' En Petrus antwoordde: 'Keer u af van uw huidige leven en laat u dopen onder aanroeping van Jezus Christus om vergeving te krijgen voor uw zonden. Dan zal de heilige Geest u geschonken worden...' Dat **was** het onderwijs van de apostelen. En het **is** onze geloofsbelijdenis die wij straks ook samen zullen uitspreken.

2. Een commitment aan elkaar: ze vormden met elkaar een gemeenschap

καὶ τῇ κοινωνίᾳ	and to fellowship,	gemeenschap, intimiteit, een aandeel hebben in, bijdragen aan	Koinonia -> communie
-----------------	--------------------	---	----------------------

Gemeenschap vormen, samen leven. De evangelietekst uit Matteus, die ook gelezen is, gaat over een van de moeilijkste aspecten van het samenleven: het bijleggen van een geschil. Jezus spoort ons aan om eerst aan verzoening te werken, voordat we onze bijdragen in de collectemandjes doen.

Gemeenschap is gemakkelijk als je elkaar enkel op zondag ziet, of een keer per jaar in een oecumenische viering, maar moeilijk als je de hele week samen bent – of zelfs maar naast elkaar leeft, als burens. 't Was vorige week nog in het nieuws: een derde van de mensen heeft een conflict met een of meer burens. (Gelukkig heeft de meerderheid wel een goed contact)

Gemeenschap, het woord is een vertaling van van het griekse Koinonia – waar ons woord communie van afstamt. Hoe beleefden ze in die tijd gemeenschap? Door samen te zijn en te delen van wat ze hadden, zo staat het een vers verder in Hand 2,44: 'Allen die het geloof hadden aanvaard, bleven bijeen en hadden alles gemeenschappelijk' (Koinos)

Bleven bijeen... 3000 mannen en vrouwen – kerken waren er niet, alleen een Joodse tempel – ja, daar kwamen ze ook, want de eerste volgelingen waren en bleven Joden - Messiaanse Joden, zouden wij zeggen. Maar waar kwamen ze samen en hadden ze alles gemeenschappelijk? Thuis! Dat lezen we in vers 46. Ze kwamen bij elkaar aan huis, 3000, dus verspreid over vele huizen: zeg maar: de eerste huisgemeenten, huiskerken, thuiskerken, basismilieus, gezinsgroepen, celgroepen, huisfeesten, of hoe we dat nu allemaal noemen.

Bijeen blijven – eenheid vormen.... zoals in 1 Kor 10,16 ? Daar staat: "Maakt de beker waarvoor wij God loven en danken ons niet één met het bloed van Christus? Maakt het brood dat wij breken ons niet één met het lichaam van Christus?" Eén... datzelfde woord koinonia.

Eén met het lichaam van Christus – in letterlijke zin, zijn fysieke lichaam, maar Paulus vergeleek ook de Christenen met de delen van een lichaam: als één lid lijdt lijden de andere delen mee. Dat geldt voor individuen binnen een gemeenschap, maar ook voor de christelijke gemeenschappen samen. Als één van de kerkgenootschappen door een crisis gaat, delen de andere mee in het verdriet. En als het één gemeenschap voor de wind gaat, delen we in de vreugde. En Jezus, als hoofd van het lichaam, heeft zelf ook deel aan al die ervaringen. Hij heeft letterlijk en figuurlijk **alles** van zichzelf gedeeld. Delen van lief en leed – dat is communie, koinonia, gemeenschap.

3. Een commitment aan het breken van het brood

τῆ κλάσει τοῦ ἄρτου	to the breaking of the bread	Slechts 2x in NT (Emmaus en hier)	Communie of niet?
---------------------	------------------------------	-----------------------------------	-------------------

Brood breken - dat was normaal in de Joodse cultuur; brood werd niet gesneden maar gebroken. Dus het is moeilijk uit te maken of het hier over de broodbreking die we nu kennen als heilige communie of Avondmaal. Wat we wel weten is dat het vieren van de Tafel van de Heer destijds onderdeel was van een gemeenschappelijk maaltijd tijdens de christelijke samenkomst. Dat liefde-maal of agapè-maal krijgt vandaag – zij het bescheiden, met koffie en dessert – zijn plaats terug in onze viering. Het breken van het brood verwijst naar het lijden en sterven van onze Messias – zijn gebroken lichaam aan het kruis van Golgotha. En ook onze gebrokenheid wordt erin zichtbaar. Maar gebroken brood wordt terug één door de overwinning op de dood en het geschenk van eeuwig leven dat daarmee vrij kwam.

4. Een commitment aan het gebed

καὶ ταῖς προσευχαῖς	and to prayer	Gebed tot God	
---------------------	---------------	---------------	--

Hoe zouden die eerste gelovigen gebeden hebben? Ze hadden geen Missaal, geen Getijdenboek, geen Kerkboeken of Liturgische boeken, alleen de boeken uit de Joodse traditie. Er **was** nog geen christelijke traditie – alles was nieuw!

Jezus had hun gezegd dat ze om alles mochten bidden: "Vraag en er zal je gegeven worden, zoek en je zult vinden, klop en er zal voor je worden opengedaan."

Matteüs herinnerde zich ook dat ze bijeen waren en aan Jezus vroegen: "Heer, Leer ons bidden". En Jezus had geantwoord door hen het Onze Vader te leren. Dat gebed zullen we straks samen uitspreken.

Soms zien we niet direct resultaat van ons gebed. Bidden vereist een commitment.

Het verlangen in je hart aanwakkeren om met Hem te spreken, aan Hem je zorgen toevertrouwen, naar Hem luisteren. Daarom is het goed als we elkaar stimuleren en mogelijkheden creëren om samen te bidden, zoals in gebedsvieringen, samenkomsten in de gemeenschappen, oecumenisch in het maandelijks Stadsgebed in het Koraalhuis en in het dagelijks Middaggebed in de kathedraal, in huisgebedsgroepen, deze internationale gebedsweek....

Wil je een commitment aangaan?

... deze gebedsweek gaat over de eenheid van de Christenen. Soms lijkt het te gaan over de instituties, de kerkgenootschappen, de verdeeldheid van de kerken. Maar dat is vandaag slechts bijzaak. Onze evangelietekst gaat niet over structuren – de tekst gaat over mensen, over jou en mij, volgelingen van Jezus Christus, die een commitment aangaan. Het feit dat we hier bijeen zijn met vertegenwoordigers uit zoveel kerkstromingen in Mechelen, is belangrijk. Maar belangrijker is dat we ons als individuele Christenen met elkaar verbonden weten – over kerkmuren heen. Herken je de Christus in de ander, ook al komt die niet naar jouw kerk? Deze Gebedsweek doet een oproep naar jou persoonlijk. Wil je een commitment aangaan?

Willem Kolpa

Mechelen, 20 januari 2011 - Gebedsweek voor de eenheid van de christenen
in de kapel van Pius X

Agenda van interkerkelijke activiteiten in Mechelen:

www.memomechelen.be